

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разноски 30 лева.

ЗА ВСѢАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, четвъртъкъ 8 августъ 1885 год.

Брой 81.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 133.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 3 августъ, подъ No. 24,692 и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се взематъ отъ глава XIV, § 90 шесть хиляди (6000) лева и да се пренесатъ въ глава XIII, § 87, по текущия бюджетъ на Финансовото Министерество.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ г. София на 5 августъ 1885 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 24692.

Господарю!

Понеже предвидената въ текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерество сума за уреждането на една коммисия, която да се грижи за предпазване страната отъ филуксерната зараза, и за нейнитѣ потребности, се указа недостатъчна, то честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и разрѣшите, съгласно мнѣ-

нието на Министерския Съвѣтъ, изложено въ протокола му подъ № 46, да се взематъ отъ глава XIV § 90, шесть хиляди (6000) лева и се пренесатъ въ глава XIII § 87, по текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерество.

Ако одобрявате настоящето ми предложение, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и подпишете тукъ приложеный указъ.

Съмь, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 3 августъ 1885 година.

Министръ на Финанситѣ, Каравеловъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ

Българска Народна Банка

№ 3771.

До Министерството на Финанситѣ.

Господине Министре!

Предъ видъ на предстоящото преустройство на Българската Народна Банка, вие счетовте за нужно да ме натоварите съ миссията да изуча организацията на емиссионнитѣ банки въ нѣкои отъ ония европейски държави, ксито по числеността на населението си не надминаватъ много нашето отечество. Съ тая цѣль азъ, придруженъ отъ г. Тенева, се отпавихъ най-напредъ въ Белгия, чиято народна банка е послужила за образецъ на Ромънската и Сърбската народни банки. Натоваренъ да прегледа организацията и на други нѣкои белгийски финансови учреждения, г. Теневъ остана въ Брюкселъ; азъ заминахъ за Швейцария и Гърция. Слѣдъ завръщанieto на г. Тенева, ние ще имаме честь да ви отравимъ единъ общъ докладъ върху устройството на Белгийската Народна Банка; за сега азъ зимамаъ свободата да ви опиша въ общи чърти организацията на швейцарскитѣ банкови учреждения, и на Гръцката Народна Банка.

I. Швейцарски Банки.

За страни нови като нашата, пълно съ поучения е устройството на швейцарскитѣ емиссионни банки. Както

забълъзва и г. Максъ Виртъ, най-новия авторитетъ по устройството на банкитѣ,*) „при всичката си младостъ, швейцарскитѣ банки представляватъ едно богато поле за наблюдение, по причина на извънредното разнообразие на тѣхната организация и на тѣхнитѣ дѣла. Последнитѣ, земени споредъ распореджанията на уставитѣ, прескачатъ значително кръга на операциитѣ, които обикновено се считатъ за банкови операции въ най-широкия смисълъ на думата. Само единъ видъ организация е изключенъ: централизацията.

При това разнообразие на своитѣ операции, швейцарскитѣ банкови учреждения представляватъ и друга интересна за насъ особенностъ. Капиталътъ на Българската Народна Банка се влага отъ държавата. Въ Швейцария многобройни сѣ банцитѣ, чийто капиталъ е вложенъ капълно или отъ части отъ държавата т. е. отъ кантонитѣ, въ които тѣ сѣ учредени. Между банкитѣ, цѣлѣтѣ капиталъ на които е вложенъ отъ държавата, се намира и Цюрихската Кантонална Банка, която заема първо мѣсто между швейцарскитѣ банки и на която устройството ще се опише по долу.

При разглежданieto организацията на емисионнитѣ банки, особено внимание заслужава основата, връзъ която почива, и гаранциитѣ, съ които е оградена самата операция, която имъ дава името — емисията на банкнитѣ. Относително до издаванетоъ на банкнитѣ билети, швейцарскитѣ емисионни банки не се отличаватъ вече съ оную разнообразие, за което говори М. Виртъ: тѣ сѣ всички подведени подъ единъ общъ съюзеиъ законъ, всички сѣ длъжни да се съобразяватъ строго съ неговитѣ распореджания. Тоя законъ е тѣи интересенъ, щото заслужава едно подробно разчленение.

Законъ отъ 8 мартъ 1881 год. върху издаванетоъ и осребряванетоъ на банкнитѣ билети. Споредъ тоя законъ, могатъ да издаватъ банкноти само ония банки въ Швейцария, които получатъ за това дозволение отъ съюзнии съвѣтъ (швейцарското министерство). Тоя дозволение не може да се откаже, щомъ е доказано, че законитѣ условия сѣ изпълнени. Тия условия сѣ: 1) банката трѣбва да има главното си сѣдалище въ Швейцария; 2) тя трѣбва да бѣде законно основана като кантонално учреждение, или като акционерно дружество; 3) трѣбва да обнародва отчетъ си; 4) трѣбва да има ефективенъ капиталъ най-малко 500,000 фр., и 5) трѣбва да приема въ платкитѣ, които ѝ се правятъ, банкнитѣ и на другитѣ швейцарски емисионни банки.

Стойността на издаденитѣ банкноти не може да надминува два пѣти капитала на банката. Четиридесетъ на стотѣхъ отъ стойността на банкнитѣ, които една банка има право да издава, трѣбва да сѣ покрити постоянно отъ единъ металически запасъ (caisse métallique), особенъ и независимъ отъ другитѣ сумми на банката. Тоя металически запасъ може да стои отъ законни златни или сребърни монети, пъ не и отъ дребни сребърни пари (2 фр., 1 фр. и 50 ст.). Останалитѣ 60% отъ стойността на издаваемитѣ банкноти трѣбва да сѣ покрити или чрезъ залогъ на цѣнни книжа, или чрезъ гаранцията на кантона, въ който е главното сѣдалище на банката, или чрезъ портфейла на скотиранитѣ по-

лици и други подобни обезпечения. На банки, които прибѣгватъ до послѣдния начинъ за гарантиране банкнитѣ си, сѣ запретени нѣкои отъ операциитѣ дозволени на другитѣ банки, като отворени текущи сметки, купуване и продаване на стоки и недвижиминости, участие въ промишленни предприятия и пр.

Банкнитѣ биватъ отъ четири категории — по 50, 100, 500 и 1000 фр. Централното Швейцарско правителство печати банкнитѣ (въ печатницата на Bradbury, Wilkinson et Co, Лондонъ) и ги доставя на разнитѣ банки, като зима отъ тѣхъ своитѣ разноски. Рисунокътъ е еднакъвъ за всичкитѣ швейцарски банкноти. Стойността имъ е напечатана въ тритѣ народни языка: нѣмски, французски и италиански. Останалата частъ отъ текста е напечатанъ въ единъ отъ тритѣ языка, по избора на банката. Четиритѣ категории банкноти се различаватъ по текста, формата и шара.

Всяка емисионна банка е длъжна да осребрява своитѣ билети, по номиналната имъ стойностъ, въ законни монети, въ централното сѣдалище по предявление, а въ кловетѣ два дена подиръ предявлението. Измачкани и скъсани билети не трѣбва да се пуцатъ изново въ кръгообращение отъ банката, която ги е издала. Всяка банка е длъжна да си осребрява скъсанитѣ билети, стига тѣ да представляватъ парчета по-големи отъ половината. Съвършено скъсани или изгубени билети не се плащатъ. Тѣи също не се осребряватъ и билетитѣ, които се докажатъ, че сѣ калпави.

Въ случай, че пѣкоя банка не осребри билетитѣ си, предявителътъ може да ги протестира и да поиска, при съюзното сѣдалище, принудителната ликвидация (фалимента) на банката. Ако фалиментътъ се обяви, носителитѣ на банкноти се плащатъ отъ металически запасъ на спадащата банка, и отъ специалната гаранция, дадена за покриванieto на банкнитѣ.

Емисионнитѣ банки се намиратъ подъ надзора на съюзнии съвѣтъ. Тоя надзоръ се упражнява: 1) чрезъ недѣлни, мѣсечни и годишни равномѣтки, които банкитѣ сѣ длъжни да испращатъ на съвѣта, и 2) чрезъ инспекции, които ставатъ поне единъ пѣтъ въ годината, отъ особенитѣ двама съюзни инспектори на правителството, и които иматъ за цѣлъ да контролиратъ операциитѣ, кассата и книгодържанието на банкитѣ.

За право на контролиране банкитѣ плащатъ на съюзното правителство едно на хилядото върху цѣлото количество на своята емисия.

За всѣко нарушение на закона отговорнитѣ управляющи власти (членове на съвѣтитѣ, директори и пр.), както и служащитѣ по управлението (каснери, контролери, книгодържатели и пр.) на емисионната банка се наказватъ съ затворъ до 6 мѣсеци или съ глоба до 3000 фр.

Такъвъ е въ общи черти, механизмътъ на Швейцарскии законъ, върху издаванетоъ и плащанieto на банкнитѣ. При всичката негова строгостъ, 33 банки сѣ могли вече да изпълнятъ условията, изискани съ него и сѣ получили дозволенията да издаватъ банкноти.

Всички строго се съобразяватъ съ онова распореджание на закона, споредъ което тѣ трѣбва да държатъ въ металически монети 40% отъ стойността на банкнитѣ, които иматъ право да издаватъ. Колкото за гаранцията, нуждна за покриванieto останалитѣ 60%, 17 банки сѣ дали поручителство на кантонитѣ си, 10

*) Handbuch des Bankwesens. Von Max Wirth. Dritte Auflage. Köln 1883.

залогъ въ пѣнни книжа, а 6 гарантиратъ чрезъ свойтъ портфейлъ.

Нѣколко статистически свѣдѣния на операциитѣ на тия банки не ще бѣдѣтъ излишни. Цѣлийтъ внесенъ капиталъ на тия 33 банки, на 31 декемврий 1884 г. е билъ 117,040,000 фр., а цѣлата стойность на банкнотитѣ въ кръгосъбрашение 132,526,740 фр. Тѣй като Швейцария има 22 кантона и 2,831,787 жители, на кантонъ се пада по $1\frac{1}{2}$ банка, а на жителъ по около 47 фр въ банкноти. Цифритѣ на актива и на пасива на 33 банки на 31 декемврий 1884 г. сѣ се въскачили на 815,139,355 фр. 79 ст.; пари сѣ имали въ кассата 69,819,780 фр. (около 53% отъ банкнотното кръгосъбрашение); портфейлтѣ имъ е възлизалъ на 217,767,655 фр. 96 ст.; заемитѣ имъ подъ залогъ на недвижности на 234,263,368 фр. 44 ст., а аванситѣ имъ срещу специални текущи смѣтки на 131,294,663 фр. 23 ст. Въ пасива намираме: 1) пари вложени въ текущи смѣтки у тѣхъ за 18,458,053 фр. 78 ст.; 2) пари вложени въ спестителнитѣ имъ касси за 127,785,752 фр. 81 ст., и 3) срочни влогове и облигации за 244,389,328 фр. 08 ст. Двѣтъ най-големы банки сѣ Цюрихската Кантонална (държавна) и Ваатландската Кантонална (акционерна) Банки, и двѣтъ отъ които имать по 12,000,000 фр. внесетъ капиталъ. Подиръ тѣхъ идатъ Бернската Кантонална (държавна) и Женевската Търговска (акционерна) Банки съ по 10,000,000 фр. капиталъ. Между 33-тъ банки има 4 съ по 500,000 фр. капиталъ само. Най-големийтъ оборотъ прави Цюрихска а Кантонална Банка; нейната равномѣтка на края на 1884 г. се е сключила съ 146,279,893 фр. 58 ст. Подиръ нея иде Ваатландската Кантонална Банка, съ 69,920,519 фр. 84 ст. На една отъ останалитѣ банки недостигатъ нит третата часть отъ оборота на Цюрихската Кантонална Банка.

По препорѣката на г. Сандоза, съюзенъ инспекторъ на емисионнитѣ банки въ Швейцария, азъ посѣтихъ само четири отъ тия банки, най-големитѣ и най-забѣлжителнитѣ, споредъ него: Цюрихската, Бернската и Ваатландската Кантонални Банки и Женевската Търговска Банка. Като образцово учреждение и по организацията и по управлението си менъ се особено препорѣчи Цюрихската Кантонална Банка. И тѣй като и по оборота си стои първа и по операциитѣ си тя съединява въ себе си всичко що е замѣчательно у швейцарскитѣ банки, менъ се види достатъчно ако влѣзѣмъ въ нѣкои подробности относително до нейното управление и нейнитѣ операции само, тѣй като отъ тѣхъ ще може да се състави едно понятие за операциитѣ и на другитѣ швейцарски банки.

Црль на Цюрихската Кантонална Банка и нейно основенъ капиталъ. Най-новый кантонални законъ относително до тая банка е отъ 2 декемврий 1883 год. Той съдържа 31 членъ. Споредъ 1-ий отдѣлъ отъ тоя законъ, Цюрихската Кантонална Банка има за цѣль, въ границата на своитѣ средства, да улеснява удовлетворението на кредитнитѣ и парични нужди на кантоналнитѣ жители. Особно тя е длъжна да дохожда на помощ на помалкитѣ и срѣдни землевладѣлци, както и на малкитѣ занаятчии и промишленници. Капиталтъ, който се е внесълъ отъ държавата, за сега се въскачва на 12,000,000 фр. Кантоналниятъ съвѣтъ е опълномощенъ да го въскачи на 20

милиона. Държавата гарантира за всичкитѣ задължения на банката, въ случай, че срѣдствата на тая послѣдната не стигнатъ. Запасниятъ капиталъ на банката се въскачва на 2,850,000 фр.

Управление. Банката се управлява отъ единъ съвѣтъ, състоящъ отъ тринадесетъ члена, отъ една троечленна комиссия назначена изъ срѣдата на съвѣта, и отъ двама директори.

Както съвѣтътъ и комиссията, тѣй и директоритѣ се назначаватъ отъ кантоналниятъ съвѣтъ: първитѣ по за три години, а вторитѣ (по предложението на банковиятъ съвѣтъ) за неопредѣлено врѣме.

Банковиятъ съвѣтъ е съвѣщателната и контролна власть, а комиссията изпълнителната. Единъ отъ директоритѣ води сконтиранието полици и други подобни операции, а вториятъ ипотекарнитѣ и други заеми.

Банката има десетъ клона, които се управляватъ отъ особли директори.

Срѣдства за операциитѣ. Оборотниятъ капиталъ на банката състои отъ: 1) основниятъ капиталъ; 2) лихвени облигации, които тя издава; 3) банкноти; 4) лихвени влогове; 5) влогове въ спестителната ѝ каса. Банката има право да издава лихвени облигации за едно количество равно на основниятъ ѝ капиталъ и на суммата на заемитѣ, направени подъ залогъ на недвижими имоти. Банкнотитѣ се приематъ по номиналната имъ стойность отъ всичкитѣ държавни касси на Цюрихскитѣ кантони. Въ други отношения тѣ сѣ подложени на правилата, постановени отъ съюзниятъ законъ за банкнотитѣ, които изложихъ по-горѣ.

Най-значителната сума, вложена въ Цюрихската Кантонална Банка е срещу облигации. Тия облигации обикновено биватъ отъ по 500, 1000 и 5000 лева, и се издаватъ всекому, който би поискалъ отъ тѣхъ, бѣзъ опредѣлено погашение, нѣ съ условие, че банката има право, ако въ едно опредѣлено число години види нуждата да исплати нѣкои отъ облигациитѣ да може да направи това, като предизвѣсти 3 мѣсеца. На облигационернитѣ се дава същото право да могатъ да си искатъ надирѣ паритѣ подиръ едно опредѣлено число години, съ условие, че ще дадѣтъ на банката шестъ-мѣсечно предварително извѣстие. Цюрихската Банка има още въ кръгосъбрашение нѣкои облигации съ $4\frac{3}{4}\%$ годишна лихва. Повечето сѣ съ $4\frac{1}{4}\%$, а най-новитѣ съ $3\frac{3}{4}\%$. На 31 декемврий 1884 год. банката е имала издадени облигации за 67,133,400 фр.

На края на същата година Цюрихската банка имала е въ кръгосъбрашение свои банкноти за едно количество отъ 14,534,700 фр., а срещу тѣхъ е имала въ кассата си законни монети за една сума отъ 9,245,138 фр. 81 ст.

Банката приема сумми въ текуща смѣтка, нѣ съ условие, че имѣющиятъ подобна смѣтка ще я предизвѣстятъ 8 дена преди да дига пари. За такива пари банката плаща годишни лихви 3%, а зима $\frac{1}{8}\%$ комиссиона на всеко шестъмѣсечие. Такива сумми банката на 31 декемврий 1884 г. е имала за 7,242,187 фр. 57 ст. За чекове текущи смѣтки банката плаща лихва само $1\frac{1}{2}\%$ на годината, тѣй като имѣющиятъ подобна смѣтка може да дига пари когато поиска. Банката е имала на края на 1884 год. такива пари за едно количество отъ 6,087,211 фр. 51 ст.

Банката приема влогове и за неопределен срокъ, за които плаща лихва по $2\frac{1}{2}\%$ на годината, а зима $\frac{1}{8}\%$ комисиона при истеглюването на паритѣ. Такива влогове банката на края на минълата година е имала 2,621,278 фр.

За пари, вложени въ пейната спестителна касса, тя дава $3\frac{1}{2}\%$ лихва на годината. Най-малкото количество, което кассата приема е 1 фр., а най-голямото 2000 фр. На края на 1884 год. тя е имала вложени у нея 21,409,233 фр. 51 ст.

Операции. Операциитѣ на банката сѣ:

- 1) заеми подъ залогъ на недвижими имоти;
- 2) покушка и продажба на цюрихски държавни облигации;
- 3) извършване на ликвидации;
- 4) заеми на общини, корпорации и дружества;
- 5) заеми подъ залогъ на цѣнни книжа и стоки, и срещу поръчителства;
- 6) водение една кантонална спестителна касса;
- 7) сконтиране, покушки и продажба на полици;
- 8) покушка и продажба на ефекти за чужда смѣтка;
- 9) отваряние на кредити въ текуща смѣтка;
- 10) текущи смѣтки за тегление чекове и касиране полици;
- 11) пазение на драгоценни вещи;
- 12) водение една заемателна касса (Mobilierleihkasse, ломбардъ, за заеми подъ залогъ на всякакви вещи) и единъ занаятчийски складъ (Gewerb.halle) и отваряние, споредъ нуждитѣ, на клонове за тия операции.

Всяко участие въ промишлени предприятия, всяка спекулация се запретава на банката. Заеми и кредити се даватъ само срѣщу имущественна или лична гаранция. Дозволено е да се съединява имущественната съ лична гаранция. Заеми на общини, корпорации, дружества и съдружия, които се съдружаватъ съ солидарна отговорностъ за постигането на една определена цѣль, се правятъ и безъ гаранция, стига да съществува достатъчно доказателство за тѣхната здравина.

Интересни сѣ начинътъ, по който тия операции се вършатъ и разбиратъ, които тѣ достигатъ.

Заемитѣ подъ залогъ на недвижимости се правятъ срѣщу задължителни писма (Schuldbriefe), безъ определенъ срокъ, като си запазва банката правото да поиска надирѣ паритѣ съ шесть-мѣсечно предварително извѣстие. Отъ това право банката, споредъ закона, не трѣбва да се ползува, освѣнъ ако длъжникътъ не плаща редовно лихвитѣ, или заложенный имотъ се намира въ опасностъ. Лихвата за сега е $4\frac{1}{4}\%$ на годината. На 31 декемврий 1884 г. Цюрихската Банка е имала въ книгитѣ си 23,431 подобни заеми за едно количество отъ 74,825,879 фр. 55 ст. Отъ тѣхъ имало е 369 заема за 2,637,264 фр. 22 ст., срѣщу които е била зела тия залогъ на недвижимости и лично поръчителство.

На общини и корпорации заеми се правятъ безъ определенъ срокъ. Лихвата е $4\frac{1}{4}\%$ на годината. На края на 1884 г. имало е 111 подобни заеми, за едно количество отъ 744,824 фр. 55 ст. Между тия заеми се намиратъ и нѣкои за 23,000 фр. направени на единъ видъ земеделчески каси, които заематъ на селяни пари подъ залогъ на добитъка имъ (Viehleih kassen).

Заемитѣ подъ залогъ и срѣщу поръчителство биватъ

двойки: 1) за определенъ срокъ отъ 1 до 6 мѣсеца, на края на който срокъ обикновенно се подновяватъ; 2) за неопределенъ срокъ, като си запазва банката правото да изиска издължението имъ три мѣсеца подиръ като извѣсти. Ако заемътъ е гарантиранъ съ залогъ, лихвата е 4% на годината, ако е гарантиранъ съ залогъ и лично поръчителство $4\frac{1}{4}\%$, ако само съ лично поръчителство $4\frac{1}{2}\%$. На 31 декемврий 1884 г. имало е: 4013 заема подъ залогъ за 11,067,776 фр., 136 зема подъ залогъ и поръчителства за 636,393 фр. 2617 заема срещу поръчителства за 1,953,530 фр.

Банката сконтира швейцарски и външни полици, които носятъ поне два здрави подписа и до надежда на които оставятъ не повече отъ 4 мѣсеца.

Размѣртъ на сконтото често се промѣнява. Въ 1884 год. той се е колебалъ между $2\frac{1}{2}\%$ и 4% на годината. Въ 1884 г. банката е протестирала 544 полици. На края на 1884 г. банката е имала сконтирани полици за едно количество отъ 26,560,508 фр. 12 ст.

Отваряние кредити въ текуща смѣтка става: 1) подъ залогъ на движими; 2) подъ ипотека на недвижими; 3) срѣщу поръчителство; 4) срѣщу поръчителство и залогъ или ипотека. Кредитътъ се отваря за неопределено врѣме, нъ може да се затвори щомъ банката поиска това съ тримѣсечно предварително извѣстие. Лихвата е $4\frac{1}{2}\%$ на годината и $\frac{1}{8}\%$ комисионна на всѣко шестмѣсечие. На края на 1884 г. кредититѣ сѣ били гарантирани по слѣдующий начинъ:

	Число	Фр.
Чрезъ недвижимости	174	2,156,200
„ залогъ	553	9,748,950
„ поръчителства	292	1,824,050
„ поръч. и залогъ или ипотека	67	875,185
Кредити въ полза на общини .	7	84,000
	1093	14,688,385.

Твърдѣ любопитни сѣ операциитѣ на заемателната касса и на занаятчийски складъ, които Цюрихската Банка е учредила въ главний градъ на кантона съ единственна цѣль да помага на бѣдното цюрихско население, тѣй като тя не само не извлича никаква печалба отъ тѣхъ, нъ всяка година има и по една малка загуба. Смѣткитѣ на тия двѣ учреждения не влизатъ въ общата равномѣтка на банката, тѣй като тая послѣдната държи съ тѣхъ само лихвенна смѣтка и не се бърка въ управлението на тѣхнитѣ директори.

Заемателната касса (ломбардътъ) дава на заемъ пари подъ залогъ на всякакви вещи, като украшения, дрехи, покъщнина и пр. Заेतото количество не може да надмине $\frac{2}{3}$ отъ стойността на заложената вещь. Най-малкото количество, което може да се авансира е 5 фр., а най-голямото 1000 фр. При сключванието на заема се плаща отъ 20 до 50 ст. за разписки по пазение, застрахование и пр. Лихвата се смѣта по 1 ст. на франкъ на мѣсець, съ други думи по 12% на годината. По-малко отъ 15 деня се броятъ за половинъ мѣсець, а повече отъ 15 деня за цѣль. Заемътъ се праи за шесть мѣсеца; подиръ истичанието той може да се поднови, нъ трѣбва ново оцѣнение и ново свидѣтелство. Ако заемътъ не се плати три недѣли подиръ срока, кассата обявява въ официалний листъ, че залогътъ е за проданъ въ публиченъ търгъ. Длъжникътъ самъ може да поиска проданъ на залога

въ публичния търгъ на касата, като плати за това 20 ст. На 31 декемврий 1884 год. това учреждение е имало слѣдующитѣ заеми:

	Число	Колич.	
Отъ 5— 20 фр.	3481	32,147	фр.
„ 21— 50 „	883	29,593	„
„ 51— 100 „	333	24,066	„
„ 101— 500 „	139	25,329	„
„ 501—1000 „	8	5,020	„
	4,844	116,155	фр.

Презъ 1884 год. касата е продала 806 залога за едно количество отъ 15,390 фр.

Занаятчийскій складъ е основанъ за опитъ само, за да помогне на дребни работници и заная чии, като приема въ едно общо здание тѣхнитѣ произведения за изложение и продажъ, и като имъ прави парични аванси подъ залогъ на тия произведения. Повечето отъ тия произведения сѣ покъщнина. Всякой цюрихскій работникъ-занаятчия може да занесе въ тоя складъ изработений отъ него предметъ, щомъ е той новъ и се приеме отъ комиссията на склада, и щомъ плати за него 10 ст. за писарски разписки. По тоя начинъ работникътъ, ако нѣма дюкянъ, намира едно прекрасно помѣщение за своята работа, и зима същеврѣменно единъ париченъ авансъ върху нея. Количеството на аванса не може да надмине $\frac{2}{3}$ отъ стойността на предмета. Когато се продаде предметътъ или се оттегля отъ притежателя му, складътъ зима 6% комиссиона. Презъ 1884 г. заминали сѣ презъ тоя складъ 10,774 предмета за 331,453 франга, продали сѣ се 6,164 за 175,346 фр. оттеглени сѣ 663 за 15,371 фр., а сѣ остали на края на 1884 год. 3,947 предмета за 140,975 франга.

Всичкитѣ приходи на банката презъ 1884 г. сѣ се въскачили на 5,213,703 фр. 37 ст. Отъ тия пари тя е платила 4,056,946 фр. 76 ст. лихви на суммитѣ, вложени у нея, брѳла е за данъкъ върху банкнотитѣ си на съюзното и кантоналното правителства 86,972 фр. 50 ст., извадила е разноснитѣ 354,775 фр. 67 ст. и е спаднала за загуби 51,776 фр. 67 ст. Чистата печалба, слѣдователно, която ѝ е останала, се е въскачила на 663,231 фр. 77 ст.

Такива сѣ операциитѣ и такъвъ е оборотътъ на Цюрихската Кантонална Банка. Като вземемъ предъ видъ, че кантонътъ, въ който тя дѣйствува, има едно население отъ 316,074 души, ние лесно можемъ си представи, какви сѣ ползитѣ, които тя принася на интересната малка държавица, въ която тя се подвизава.

Тя ползи блѣщатъ въ голѣмий напредѣкъ, който цюрихскій кантонъ е направилъ, въ неговий цвѣтуещий народенъ поминѣкъ, въ богатството на неговий главенъ градъ Цюрихъ. Дано преустрената Българска Народна Банка, която въ много отношения ще има голѣмо сходство съ устройството съ Цюрихската Кантонална Банка, да може да принесе на нашето отечество ползитѣ, които Цюрихската Банка е принесла на цюрихскій кантонъ.

II. Гръцка Народна Банка.

Основание. Първий законъ за учреждението на една Гръцка Народна Банка е билъ обнародванъ на 25 януария 1836 г. Нъ тоя законъ никога не е билъ турнатъ въ дѣйствиe, и Гърция е останала безъ банка до

30 марта 1841 г. Въ тоя послѣдний день е билъ обнародванъ законътъ, който може да се счита, че и до сега още служи за основа на Гръцката Народна Банка. Истината е, че многобройни сѣ измѣненята, които тоя законъ е претърпѣлъ. Ще се почудите, въброятно, като чуете, че петъ мѣсеца подиръ обнародванието му, на 19 августа 1841 г. гръцкото правителство е намѣрило за нужно да го поизмѣни. Отъ тогава насамъ петъ-шестъ нови законодателни актове сѣ въвели нови измѣненя въ устройството на Гръцката Народна Банка и сѣ я докарали до цвѣтуещото положение, въ което я ние намираме днесъ.

Основенъ и запасенъ капиталъ на банката.

Въ началото основний капиталъ на банката се бѣше опредѣлилъ на 5,000,000 фр. въ 5000 акции по 1000 фр., всяка една; отъ тия 5000 акции, държавата зе 1000 акции, които продаде едва на 1868 година. Постепенно, капиталътъ на банката се е повишавалъ, и той днесъ е 20,000,000 фр. въ 20,000 акции по 1000 фр. всяка. Тая послѣдната е номиналната стойностъ на акциитѣ, тѣй като тѣ днесъ се продаватъ по 3850 фр. всяка, а лани бѣхъ стигнали и 4700 фр.

Запасний капиталъ на банката днесъ се въскача вече на 14,848,220 фр.

Управление и клонове. Банката се управлява отъ единъ управителъ, двама подуправители, дванадесетъ съвѣтника и царскій комисаръ. Управителътъ и подуправителитѣ се назначаватъ по за седемъ години, а съвѣтницитѣ по за три, отъ общето събрание на акционеритѣ. Царскій комисаръ се назначава отъ правителството. Трима съвѣтници дежурствуватъ по мѣсець и заедно съ управителя и подуправителитѣ рѣшаватъ всякидневнитѣ въпроси за заеми, сконтиране и пр. Цѣлий съвѣтъ заседава поне единъ пътъ въ мѣсеца. Съвѣтницитѣ не се плащатъ. Управителътъ и двамата подуправители, освѣнъ заплатата си, получаватъ и $2\frac{1}{2}\%$ отъ чистата печалба на банката. Други $2\frac{1}{2}\%$ зиматъ останалитѣ чиновници. Царскій комисаръ се назначава отъ правителството, нъ се плаща отъ банката и има за длъжностъ да бди върху точното изпълнение отъ страна на банката на всичкитѣ закони и устави. Освѣнъ съвѣта, общето събрание на акционеритѣ избира една шесточленна ревизионна комиссия за преглѣждане годишната равномѣтка.

Банката има 29 клона въ разни части на Гърция. Тия клонове се намиратъ подъ управлението на особни директори. При всякой клонъ има и по единъ съвѣтъ, състоящъ отъ по 3 до 9 члена, и назначаванъ отъ главниятъ съвѣтъ въ Атина. Съвѣтитѣ на клоноветѣ, както и главниятъ съвѣтъ, служатъ и за скотпови комитети.

Срдства за операции. Освѣнъ основний и запасний си капиталъ, Гръцката Народна Банка има още за оборотни средства:

1) банкнотитѣ; 2) безлихвеннитѣ влогове; 3) лихвеннитѣ влогове и 4) влоговетѣ въ спестителната ѝ касса.

Банкнотитѣ иматъ законно кръгообращение въ всичкитѣ ония области на Гърция, въ които банката има клонове. Банката е длъжна да държи постоянно единъ металический запасъ равенъ на една третя отъ стойността на издаденитѣ банкноти и отъ суммата на паритѣ, които е получила въ текущи смѣтки. Разликата

между металическият запас и количеството на издаденитѣ банкноти, не трѣбва да надминава суммата на основния и запасния капитал на банката. Тѣй, ако въ каската си има 30,000,000 фр., банката не може да издаде банкноти за едно количество по-горне отъ 64,848,220 фр., тѣй като основния и запасния капитал се въскъчаватъ на 34,848,220 фр. На 31 декемврия 1884 г. количеството на банкнотитѣ е било малко по-горне отъ узаконения размѣръ, тѣй като тоя е билъ послѣдния денъ на принудителното кръгообращение. Въ каската си банката е имала 34,357,635 фр. 44 сан., а банкноти е имала въ кръгообращение за едно количество отъ 69,648,720 франка.

Банкнотитѣ биватъ отъ петъ категории: по 10, 25, 50, 100 и 500 фр.

Едно много интересно распорѣждане е онова, споредъ което дозволено е да се рѣжатъ десетофранковитѣ билети на половина, наширъ; всяка една отъ двѣтѣ половини върви въ обществото и се плаща отъ банката за 5 фр. Банкнотитѣ се печататъ въ Нью-Йоркъ, отъ New-York Banknote Company, и се подписватъ само въ Атина, отъ управителя, царскій комисаръ и касниера. Само подписътъ на управителя се удря механически, съ грифъ; комисарътъ и касниерътъ подписватъ саморъчно. Банкнотитѣ се плащатъ отъ банката въ законни монети, златни и пегофранкови сребърни. Въслѣдствие голѣмитѣ военни приготовления на Гърция презъ 1880 г., гръцкото правителство склучи заемъ съ банката и съ закона отъ 2 дек. 1880 г., постанови принудителното кръгообращение на банкнотитѣ ѝ, тѣй щото до 31 декем. 1884 г. Банката не е била принудена да осребрява банкнотитѣ си. Отъ 1 януарий 1885 год. насамъ принудителното кръгообращение на гръцкитѣ банкноти е престанало.

Безлихвенитѣ влогове биватъ безсрочни, та могатъ да се вдигатъ отъ вложителитѣ, когато имъ потрѣбватъ. На края на 1884 г., гръцката банка е имала такива фондове за едно количество отъ 3,779,111 фр. 72 ст.

Лихвенитѣ влогове биватъ или безсрочни, въ отворена смѣтка, или срочни. Първитѣ не могатъ да се зиматъ надирѣ безъ едно предварително извѣстие отъ единъ до шестъ мѣсеца, споредъ съгласието. За подобни влогове, почти всичкитѣ отъ които принадлежатъ на челолюбиви или уздравителни дружества, банката дава годишна лихва 3% и е имала на 31 декемврий 1884 г. за едно количество отъ 4,221,653 фр. 92 ст.

Срочни влогове се приематъ за не помалко отъ година. Най-малкото количество, което банката приема, е 300 лева. Свидѣтелствата, които се издаватъ само отъ банката въ Атина, могатъ да бѣдѣтъ и на приносителя, нъ въобще ставатъ на име. Лихвитѣ се плащатъ въ януария и юлия; тѣ могатъ да се броятъ и въ клоноветѣ на банката, както и въ Цариградъ и Александрия, при опредѣленитѣ отъ банката корреспонденти. Годишнитѣ лихви, които банката плаща върху подобни срочни влогове, сѣ:

3%	за влогове отъ 1 до 2 години.
3 ¹ / ₂ %	" " " 3 " 5 "
4%	" " " 6 " 10 "
4 ¹ / ₂ %	" " " 11 " 15 "
5	" " " 16 години и нагорѣ.

Главниятъ съвѣтъ си задържа правото да промѣнява тия размѣри. Въ таквъ случай обаче ония, които сѣ направили влога, могатъ да го истеглятъ и преди истичанието на срока. На края на 1884 год., гръцката банка е имала подобни срочни влогове за едно количество отъ 39,566,451 фр. 71 ст.

Равносмѣтката на Гръцката Народна Банка съ срочнитѣ лихвени влогове слива и заемтъ съ лозове отъ 60,000,000 фр., който банката направи презъ пролѣтѣта на 1880 г., съ цѣль да се снабди съ пари за своитѣ ипотекарни заеми. Облигацитѣ на тая заемъ иматъ номинална стойностъ по 400 фр., даватъ лихва по 4% и се издадоха по фр. 362¹/₂ всякоя. Тѣ иматъ за сега по шестъ тегления на годината, и ще се погасятъ въ 49 години. Най-голѣмий лозъ печели по 100,000 или 70,000 фр., споредъ мѣсеца. Тоя заемъ се покри всичкий и частъ отъ него се е погасила вече. На 31 декемврия 1884 г. банката е длъжала още върху него едно количество отъ 53,627,006 фр. 12 сан.

Въ сѣщия денъ спестителната каса на банката е имала влогове за една сума отъ 717,296 фр. 81 ст. Каската отвара само недѣленъ денъ. Най-малкото количество, което може да се вложи въ нея е 3 фр., а най-голѣмото 1000 фр. Пари се връщатъ обикновено първий недѣленъ денъ подиръ извѣстието. Лихвата, която банката дава върху тия влогове, е 4% на годината.

Операции. Многобройнитѣ операции на Гръцката Народна Банка могатъ да се подведѣтъ подъ слѣдующитѣ видове:

- 1) сконтиране полици и други срочни обвезателства;
- 2) специални текущи смѣтки подъ залогъ на цѣнни книги или подъ ипотека на недвижими имоти;
- 3) заеми подъ залогъ на недвижимоности;
- 4) заеми подъ залогъ на злато, сребро и цѣнни книжа;
- 5) заеми на общини, пристанищни комиссии и пр., подъ гаринция на тѣхни приходи;
- 6) заеми на каската за права на народни шосейни пѣтица;
- 7) участие въ ипотекарнитѣ заеми на Ипиро-Тесалската Банка;
- 8) заемъ на земледѣлци, съ двама порѣчители;
- 9) купуване правителствени фондове и акции на разни мѣстни дружества;
- 10) комиссионни операции, като преводи, пазение на разни цѣности и пр.

Както може да се види отъ тоя списъкъ, операциитѣ на Гръцката Народна Банка сѣ почти тѣй разнообразни, каквото и операциитѣ на швейцарскитѣ банки. Една само разлика има относително до частѣта отъ капитала, която гръцката банка може да располага съ разнитѣ си видове операции. Въ Швейцария, тамъ дѣто кантонътъ отговаря за задълженията на банката, никакви ограничения не се полагатъ за количествата, които банката може да посвети на разнитѣ си операционни дѣйствиа. Въ Гърция правителството никакво задължение нѣма спрямо публиката относително до банката, за това и тая послѣдняя е намѣрила за нужно да опредѣли, каква частъ отъ капитала си може да имобилизира за заеми подъ ипотека. Споредъ сѣществуващия уставъ, третѣ четвърти до четиритѣ пети отъ основния и запасния капитал се опредѣлятъ исклучително за заеми подъ

залогъ на недвижими имоти на общини, пристанищни комисисии и пр. При това за подобни заеми банката има право да зема на заемъ и тя едно количество равно на петъ пѣти оная частъ отъ основний ѝ капиталъ, която тя посвѣтвява за тая цѣль. Тѣй днесъ суммата на оснований (20,000,000 фр.) и запасний (14,848,220 фр.) капитали на банката се въскачва на 34,848,220 фр. Тя има, слѣдователно, право да посвѣти най-много $\frac{4}{5}$ отъ тая сумма, или 27,878,576 фр., за ипотекарни заеми, и да се заеме за сѣщата цѣль едно колич. равно на $\frac{4}{5} + 20,000,000 + 5$ или 80,000,000 фр., тѣй што може да распложи за заемитѣ отъ тоя видъ едно количество отъ 107,878,576 фр.

Пристапямъ къмъ нѣкоко подробности относително до операциитѣ на Гръцката Банка.

Полицитѣ, които се сконтиратъ отъ банката, трѣбва да сѣ платими вѣтрѣ въ три мѣсеца отъ деня на сконтиранieto, въ Атина или нѣкоя градъ, дѣто банката има клонъ, и да носятъ поне два подписа на здрави търго цѣ. Полицитѣ, които се сконтиратъ въ клоноветѣ, трѣбва да носятъ поне три подписа. Както въ централното сѣдалище, тѣй и въ всякой клонъ, има по единъ списъкъ на мѣстнитѣ здрави търговци и на кредититѣ, които тѣ залесужватъ при сконтиранieto полици. Тия списъци се утвърдяватъ въ началото на годината отъ главний свѣтъ. Размѣрътъ на сконто отъ година насамъ не се е измѣнилъ. Той се държи на 8% на годината. На края на 1884 г. Гръцката Банка е имала въ портфейла си сконтирачи полици за едно количество отъ 24,190,716 фр. 26 ст., отъ които за 11,290,334 фр. 94 ст. въ централното сѣдалище и за 12,900,381 фр. 32 ст. въ клоноветѣ.

Специалнитѣ текущи смѣтки, подъ гаранция на цѣнни книги или на недвижими имоти, се водехъ отъ Гръцката Народна Банка горѣ-долу по сѣщий начинъ, по който тѣ се водятъ и отъ швейцарскитѣ банки. Малко врѣме обаче преди пристиганието ми въ Атина, банката бѣшенамѣрила за нужно, предъ видъ на паричната криза, която върлува тая година въ Гърция, да прекрати тоя видъ операции. За това и азъ за излишно считамъ да ви справамъ за тѣхъ, толкозъ повече, че споредъ увѣр-няята, които ми се дадохъ отъ банката, това прекратяване не ще да е врѣменно, нѣ окончателно. Главното възражение, което гръцката банка прави противъ тия отворени смѣтки, състои въ това, че когато отвори подобни смѣтки, тя трѣбва да държи въ кассата си цѣлото количество на отворенитѣ кредити, тѣй като незнае, кога ще се исчерпятъ тѣ; тя държи, слѣдователно, пари, безъ да може да располага съ тѣхъ, обстоятелство, което не е безъ опасности въ врѣмена на криза.

Прѣди прекратяванието на тия специални текущи смѣтки, лихвата и на тѣхъ е била по 8%. На края на миньлата година банката е била дала на заемъ срещу такива смѣтки едно количество отъ 10,315,391 фр.

Заемитѣ подъ ипотека се правятъ за не по малко отъ година; обикновенно по за петъ години. На края на срока, ако никакво промѣнение не е станало въ цѣната на недвижимий имотъ или въ положението на заемателя, тѣ въобще се подновяватъ. Банката се грижи што подежтъ на всичкитѣ заеми да бѣде 1 октомврий, тѣй като по онова врѣме, подиръ жьвтата, най много пари падатъ, та и лихвитѣ по-лесно се плащатъ. При пла-

щанието на лихвата заемателтъ може да върне и каквато частъ иска отъ майката.

Заявленията за заеми подъ ипотека се преглеждамъ всякога въ Атина, дѣто адвокатътъ на банката провѣрва крѣпостнитѣ актове, за да види да ли сѣ редовни. Оцѣнението на имота се прави отъ двѣ вѣщи лица, които се плащатъ отъ заемателя, споредъ важността на заема. Въ всяко окръжие, дѣто има клонъ, има и по трима подобни вѣщи людие, на които банката повѣрва оцѣнката. Въ Атина има четворица. Заемтъ не може да надмине половинята отъ цѣната на имота. Ако длъжникътъ не плати лихвитѣ, то за първий пѣтъ му се продава каквото движимо му се намѣри, за да се наплати банката; ако той не плати и вторий пѣтъ, или ако първийтъ пѣтъ не му се намѣри доста движимъ имотъ, то се продава заложенийтъ му недвижимъ имотъ. Въ началото банката е правила и дълги заеми, погашаеми съ годишни рати, нѣ сега ги е почти прекратила вече, като несгодни и несъобразни съ мѣстнитѣ условия. Лихвата, която тя зима връзъ проститѣ ипотекарни заеми, е 8% на годината. Количеството, което на 31 дек. 1884 г. тя е била дала на заемъ подъ ипотека, се въскачваше на 43,190,851 фр. 57 ст.

На края на сѣщата година, суммата на заемитѣ подъ залогъ на злато, сребро и цѣнни книги се въскачваше на 3,518,042 фр. 18 ст. Тия заеми се правятъ най много по за годича, нѣ могатъ да се подновятъ. Златото и среброто се оцѣняватъ отъ оцѣнители, който се плаща отъ заемателя. Заемтъ не може да надмине $\frac{3}{10}$ отъ стойността на скъпоцѣннитѣ метали, нито $\frac{3}{4}$ отъ текущата цѣна на лихвоноснитѣ ефекти. При-матъ се въ залогъ не само гръцкитѣ държавни фондове, нѣ и акциитѣ на Гръцката Народна Банка и на три-четире други кредитни учреждения. Ако длъжникътъ не повърне дълга си на срока, цѣннитѣ книги се продаватъ, чрезъ месити на борсата, скъпоцѣннитѣ вещи чрезъ публиченъ търгъ предъ нотариуса, откакъ се изминѣтъ десетъ дена подиръ обявляението за тая продавъ въ официалний вѣстникъ. Годишната лихва и за тия заеми е 8%.

Законътъ отъ 2 дек. 1880 г. уреди начина, по който Гръцката Банка заема на общини и разни синдикати. Споредъ него, банката прави заеми на общини, пристанищни комисисии, кассата за направата на шосейни пѣтища и въобще на всяко морално лице, което има по закона приходи, подъ злогъ на тия приходи, били тѣ общински, пристанищни, пѣтни или други специални. Тия приходи немогутъ да се намалятъ чрезъ законъ, до дѣто не се исплати напълно заемтъ. Най голѣмий размѣръ на лихвата върху тия заеми е опредѣленъ отъ закона на 7%, а най-дългий срокъ за погашението на заемитѣ чрезъ годишни рати на четиридесетъ години.

Банката само на кассата за постройката на пѣтищата е направила една устѣжка отъ най горний размѣръ на лихвата, като се е съгласила, съ конвенция отъ 18 марта 1882 г. да авансира вѣтрѣ въ петъ години на казаната касса 20,000,000 фр. по $6\frac{3}{4}$ % на годината. До края на 1884 г. кассата е била получила срещу тоя заемъ отъ банката 11,748,448 фр. 58 ст. Лихвата се плаща всяки шестъ мѣсеца; а отъ 1 януария 1887 ще почнѣтъ да се плащатъ и годишнитѣ рати за погашение. Лихва и погашение се пла-

щатъ отъ приходитѣ на пѣтищата, споредъ какго сѣ тѣ опредѣлени отъ законитѣ.

Лихвата върху заемитѣ на общини и синдикати е 7% на годината. Тя се плаща шестмѣсечно. На 31 дек. 1884 год. количеството на тия заеми е възлизало на 8,200,566 фр. 69 ст.

На края на минѣлата година участието на Гръцката Народна Банка въ ипотекарнитѣ заеми на Ипиро-Тессалската Банка се е въскачвало на 2,304,960 фр. 74 ст. Тия заеми се правятъ отъ Ипиро-Тессалската Банка на жителитѣ въ новоприсъединенитѣ двѣ области по сѣжитѣ условия, по които се правятъ ипотекарнитѣ заеми на Гръцката Банка. Тая послѣдната зима участие въ тѣхъ подъ отговорността на Ипиро-Тессалската Банка, съ единственната цѣль да помага съ фондове на по-младата си посестрима.

Банката прави заеми на земледѣлци подъ лична гаранция га двама порѣчители. Всякий клонъ има по единъ списъкъ на земледѣлцитѣ, които могатъ да се кредитиратъ, съ суммата на кредита, който може да имъ се отпусне. Тоя списъкъ всяка година се утвърдява отъ главний свѣтъ въ Атина. Най малкото количество, което може да се заеме на единъ земледѣлецъ, е 100 фр. а най-дългий срокъ на заема 9 м-пи. Подиръ истичанието на тоя срокъ, често заемтъ се подновява. Записитѣ на тия заеми се считатъ за търговски и, ако на срока не се платятъ, тѣ се протестираатъ. Подписи на жени и свещеници не се прииматъ, тѣй като тѣ немогатъ да се затварятъ. Годшната лихва и на тия заеми е 8%. На 31 декемврия 1884 г. количеството на тия заеми се е въскачило на 7,853,833 фр. 51 ст.

Отъ врѣме на врѣме Гръцката Народна Банка се е опълномощавала чрезъ закони да прави заеми на Гръцкото правителство. Отъ таквъ единъ заемъ на края на минѣлата година банката е имала да зима отъ правителството още 2,087,155 фр. 07 ст.

При това банката на края на сѣщата година е била притежателка на гръцки държавни фондове за едно количество отъ 26,223,242 фр. 20 ст. и на акции на осемъ Гръцки дружества за една сума 1,335,705 фр. 54. ст. Отъ тия осемъ дружества тритѣ сѣ били оздравителни, двѣтѣ желѣзнопѣтни, едно е имало моренлавателно, едно банково и едно за пробивание каналъ.

Такива сѣ главнитѣ операции на Гръцката Народна Банка. Благодарение на разнообразието на тия операции, равномѣтката ѝ на края на 1884 се е въскачила на 213,021,904 фр. 75 ст., а печалбитѣ ѝ презъ сѣщата година сѣ достигнали 12,253,269 фр. 88 ст. Отъ тая цифра банката спада 5,052,268 фр. 25 ст. за лихви на влоговетѣ, 577,312 фр. за разноси по управлението, 286,111 фр. 36 ст., за разни загуби и 246,949 фр. 03 ст. за разни други разноси и възнаграждени, и изважда чистата печалба на 6,090,629 франка 10 ст.

Тая огромна печалба е дозволила на управлението да раздаде на акционеритѣ единъ дивидендъ отъ 300 фр. на акция, тѣй щото акционертъ, който е купилъ ак-

цията си по номиналната ѝ стойность — 1000 фр. — е получилъ за година по 30% на паритѣ си.

Значителността на тия печалби може да се отдаде до нѣйде на сравнително голѣмитѣ лихви, които Гръцката Народна Банка зима. Нѣ каквато и да бѣде частъта на високитѣ лихви въ тия печалби, нѣма съмнѣние, че блѣскави сѣ успѣхитѣ, които представлява Гръцката банка. И тия успѣхи сѣ толкозъ по забѣлжителни, че тая банка не е самата, която дѣйствува въ Гърция. Освѣнъ тритѣ не-емиссионни акционерски банки Атина, въ Гърция има и други двѣ емиссионни банки: Ионическата, останала още отъ врѣмената на английский протектаратъ въ Седемѣтъ Острови, съ капиталъ отъ 315,507½ Английски лири (около 7,966,565 фр.) и Ипиро-Тессалската, основана въ 1882 г., съ внесенъ капиталъ отъ 5,000,000 фр., който може да се увеличи и на 20 милиона. Тия двѣ банки иматъ исключителната привилегия да издаватъ банкноти и да вършатъ всичкитѣ други операции на Народната Банка — първата въ Ионическитѣ Острови, а втората въ Ипиро-Тессалия. Та Гръцката Народна Банка не дѣйствува въ цѣла днешна Гърция, която има едно население отъ 1,980,310 душъ, а въ ония само области, които сѣ съставлявали Гръцкото царство преди присъединението на Седемѣтъ Острови и на Ипиро-Тессалия, и които области сѣ населени само отъ 1,45,243 душъ. Тия провинции не се отличаватъ нито съ голѣмо плодородие, нито съ нѣкой развитъ промишленъ животъ. При все това Гръцката Народна Банка е могла да се развие и напредне, е успѣла и на страната голѣми ползи да принесе и на акционеритѣ огромни печалби да даде. — Тия блестящи резултати се дължатъ на нейното умѣние да се съобразява съ мѣстнитѣ економически условия, на твърдѣ предпазливий начинъ, по който нейнитѣ дѣла сѣ се водили съ първий ѝ директоръ, г. Георги Ставру, и се водятъ отъ настоящий управителъ, г. Марка Рениери. Трѣбва да се отдаде и тая справедливостъ на гръцкитѣ държавни мъжие, че въобще тѣ не сѣ искали да се мѣсятъ въ вътрѣшното управление на банката, че сѣ отбѣгвали да я направятъ тризнице на политически страсти, прибѣжище на крайни партизани. Тѣ не сѣ се противили да се назначаватъ въ нея достойнитѣ лица, на каквата партия и да сѣ принадлежали тѣ. Тѣй при всичката вражда, която днешното болшинство на Гръцката камара крачи къмъ членоветѣ на бившето министерство на г. Трикуписа, сегашното правителство не е въспречителствовало да се избере за вторай подуправителъ на банката г. Павелъ Калига, бивший събратъ по финансиѣ на г. Трикуписа, и единъ отъ най знаменититѣ законовѣдци и економисти на Гърция. Гърцитѣ сѣ убѣдени, че само едно просвѣтено, острожно и безпристрастно управление е способно да направи отъ банката единъ силенъ лостъ за економическото развитие на страната. Въ това отношение тѣ ни даватъ единъ примѣръ, достоенъ за всяко подражение.

Благоволѣте да приемете, господине Министре, увѣрене въ отличното ми къмъ васъ почитание.

София, 26 юлий 1885 година.

Директоръ: Ив. Ев. Гешовъ.

О Б Я В Л Е Н И Я .

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 210.

Дирекцията на учебната занаятчийница, обявява условията за желаещитѣ да постѣпятъ въ нея на свое издѣние, именно:

1) годишната плата за всѣки своекощень ученикъ, е 300 лева или предплата за всѣки четири мѣсеца 100 лева;

2) при прошенieto, подадено въ дирекцията на означеното училище, въ което трѣбва да се означае, че ученика желае да постѣпи на свои разноси, се прилагатъ свидѣтелства: кръщелно и училищно отъ II-й классъ, а ако ли ученикътъ не е свършилъ II классъ, то трѣбва да държи испитъ за този классъ при учебната занаятчийница, който се захваща на 20 и се свършва на 30 августъ.

Така също той трѣбва да държи испитъ ако свидѣтелството му е издадено по-рано отъ година.

Освѣнъ това, вѣкой отъ постѣпнаущитѣ трѣбва да представи за себе си отговорни настойници.

Княжево, 7 августъ 1885 год.

Директоръ: Воененъ инженеръ, Капитанъ Ивановъ.

1—(1226)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Дирекцията на Търговското училище въ г. Свищовъ обявява, че приемнитѣ испити за постѣпване въ означеното училище ще почнатъ отъ 25 августъ, а прошенията се приематъ отъ 15 сѣщия. При прошенията се прилагатъ: метрическо свидѣтелство, медицинско свидѣтелство и училищно свидѣтелство.

Ученика за постѣпването въ училището трѣбва да е на възраст не по младъ отъ 15 години и да притежава знания на пълень курсъ отъ триклассни училища, въ размѣръ на който той държи приеменъ испитъ при постѣпването му.

Особно внимание на испита се обръща на *Българскій езикъ* и *Математика*.

Прошенията се пишатъ и подаватъ по слѣдующата:

Форма

До Господина Директора на Държавното Търговско Училище въ Свищовъ.

Отъ ученикъ . . . . .
Отъ . . . . .

ПРОШЕНИЕ

Като прилагамъ при настоящето си:

1) метрическо свидѣтелство за рождението си, отъ еди коя си църква въ Свищовъ подъ № 1347 отъ 25 януарий 1878 год.;

2) медицинско свидѣтелство отъ Свищовскій градскі докторъ подъ No. 137 отъ 17 авг. 1885 г.;

3) училищно свидѣтелство отъ III классъ на Габровската гимназия.

Моля ви, господине директоре, да ме зачислите въ числото на ученицитѣ въ повѣренното вамъ училище.

Свищовъ, 20 августъ 1885 год.

Петръ Ивановъ.

1—(1217)—3

Отъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 172.

Обявява се съ настоящето за всеобщо знание, че на испратенитѣ до Върховний Касаціоненъ Сѣдъ или до предсѣдателя му телеграмми, съ които се искатъ по граждански и търговски дѣла справки, или каквито и да е свѣдѣния — били отъ странитѣ или повѣренницитѣ имъ, а толкози повече отъ лица, които не се явяватъ по дѣлата, нито като страни, нито като повѣренници, не ще се дава никакво уважение и удовлетворение (278—280), 961—963 ст. Врѣмenni Сѣдебни Правила).

И. д. предсѣдатель на Върховний Касаціоненъ Сѣдъ,
Подпредсѣдатель: В. Мишайковъ.

И. д. секретаръ: Ив. Т. Казанджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 167.

Шуменското училищно настоятелство е рѣшило да открие въ г. Шуменъ училищна книгопродавница съ двояка цѣль — едно за да се снабдяватъ съ по наужѣренни цѣни ученицитѣ съ нуждитѣ учебници и въобще ученически потребности и второ — отъ придобититѣ ползи за да би се подпомогнало на бѣднитѣ ученици; — за това умолява Гг. книгопродавцитѣ и въобще всички издатели на книги, въ най-непродължително врѣме, да пратятъ до настоятелството списъцитѣ си на разнитѣ учебници, за основни и триклассни училища, като при това означатъ както цѣнитѣ на всѣка книга, така и отстъпката която биха направили.

г. Шуменъ, 25 юлий 1885 год.

Предсѣдатель на училищното настоятелство:

Н. Ив. Дюгмеджиевъ.

Секретаръ: Г. Ранчовъ.

1—(1194)—3

Софийско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 10075.

Софийското окръжно управление съ настоящето обявява на Софийското градско общинско управление, на Азие Хамжъ, на Ив. Хаджяеновъ и на всички интересующи се лица, какво недвижимитѣ тѣхни имущества въ гр. София между улицитѣ: Рилска, Витошка и Александровска, срещу градската градина, подлежатъ на отчуждение съ спѣшность за полза на Държавата за построяване на

тѣхъ помѣщение за Сѣдебната Палата, на основание на височайшия указъ отъ 15 май т. г. подъ № 56, и какво, съгласно съ чл. 6 отъ закона за отчуждението на недвижимитѣ имущества за държавна и общественна полза, и планитѣ на подлежащитѣ подъ това отчуждение имущества означени подъ букви: А часть отъ имуществата буква В и имуществата подъ буква Г и К и е положенъ въ Софийското градско общинско управление, гдѣто ще се държи въ продължение на 10 дни отъ днесъ. Съ това се обявява още, какво се запретава на притежателитѣ на поменѣтитѣ имущества да предприематъ какви и да е работи, съ които може да се измѣни състоянието на имуществата, а също и да продължаватъ работитѣ, ако би да сж вече предприели подобни работи на тѣхъ.

г. София, 1 августъ 1885 год.

За Софийский окр. управитель,

Софийский градоначалникъ: Храповъ.

Финансовъ помощникъ: Г. Койчовъ.

1—(1197)—1

Ловчанска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1986.

На 17 августъ часть отъ 9 до 12 предъ пладнѣ въ помещението на Ловчанската окр. постоянна комиссия, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаването на предприемачъ поправянието на 13 мостчета по шосето Плѣвень—Орханье, между километритѣ 95 и 108. Приблизителната стойность на горната поправка възлиза на 7723 лева и 60 ст. Исканий залогъ е 386 лева.

Плановетѣ, оцѣненито и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всякой присѣтственъ день въ Ловчанската окръжна постоянна комиссия.

Ловечъ, 29 юлий 1885 год.

Предсѣдатель: Н. Лукановъ.

За членъ-секретаря: Д. Н. Пѣшковъ.

1—(1205)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1987.

На 16 августъ часть отъ 9 до 12 предъ пладне въ помещението на Ловчанската окръжна постоянна комиссия, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаването на предприемачитѣ поправянието на 16 мостчета по шосето Ловечъ—Севлиево и 4 мостчета по шосето Ловечъ—Плѣвень.

Приблизителната стойность на тая поправка възлиза на 5094 лева.

Исканий залогъ е 254 лева.

Плановетѣ, оцѣненито и поемнитѣ условия, могатъ да се видятъ въ всякой присѣтственъ день въ Ловчанската окръжна постоянна комиссия.

Ловечъ, 29 юлий 1885 год.

Предсѣдатель: Н. Лукановъ.

За членъ-секретаря: Д. Н. Пѣшковъ.

1—(1206)—1

Самоковска митница.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 274.

Самоковската митница обявява, че въ канцеларията ѝ на 11 септемврий н. г., отъ 2—5 часа слѣдъ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ:

3 Дузини шалчета памучни и 27 парчета копринени платове обшити съ клябоданъ.

Желающитѣ да ги купятъ, нека се яватъ въ определеното врѣме за да наддаватъ.

г. Самоковъ, 27 юлий 1885 год.

За управитель, секретаръ: Т. Я. Тумпаровъ.

1—(1196)—1

Ломска окр. постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1983.

Ломската окр. постоянна комиссия обявява на почитаемата публика за знание, че на 12 идущий мѣсець августъ въ 3 часть послѣ пладне ще произведе мало-наддавателенъ търгъ съ явна конкуренция, за поправката на 13 (тринадесетъ) гиризи находящи се по шосето Ломъ—Бѣлоградчикъ на километри: 3+⁵⁰⁰, 4+⁶⁰⁰, 5+⁶⁰⁰, 9+³⁰⁰, 9+⁹⁰⁰, 14, 17, 17+⁸⁰⁰, 18+²⁰⁰, 27, 28+⁹⁰⁰, 31 и 31+⁵⁰⁰.

Стойностьта споредъ оцѣненито възлиза на 4899 лева 98 ст.

Отъ конкурентитѣ се изисква залогъ 5 на % отъ общата сума (245 лева).

г. Ломъ, 29 юлий 1885 год.

За предсѣдатель: Г. Първановъ.

За секретаря: М. Стефановъ.

1—(1198)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 91.

Софийский Воененъ Сѣдъ, на основание 445 ст. отъ Воен. Сѣдеб. Уставъ, търси побѣгнѣлий юнкеръ отъ Софийското Военно на Негово Височество училище Георги Генчовъ, родомъ отъ г. Пирдопъ, Златишка околия, Софийский окръгъ, обвиняемъ въ кражба.

Побѣгнѣлий юнкеръ е българинъ на 19-годишна възрастъ, отличителнитѣ му черти сж слѣдующитѣ: ръстъ среденъ, очи сини, мустаци руси малки, вежди тоже руси, коси руси, носъ обикновенъ, уста обикновени и устни дебели.

Който би узнаалъ мѣстожителството му, умолява се да събощи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Софийский Воененъ Сѣдъ.

Предсѣдателствующий въ Соф. Воененъ Сѣдъ:

Капитанъ Рикунъвъ.

И. д. дѣлопроизводитель:

Подпоручикъ Сарандовъ.

3—(1168)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 595.

Подписаний, помощ. съд. приставъ при Руссенский окр. съдъ III участкъ, Димитръ Овчаровъ, на основание изпълнителнитъ листове подъ № № 4131 и 105 издадени отъ Руссенский околийский мировий съдия въ полза на Генчо Дамяновъ, изъ с. Червена-Вода, противъ Митю Петковъ, изъ сѣшото село за искъ отъ 2350 гроша и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната проданъ на недвижимото имущество принадлежаще на Митю Петковъ, отъ с. Червена-Вода, състояше отъ единъ домъ въ с. Червена Вода, между съседитъ: Велю Коювъ, Тодоръ Коювъ, Рачо Митевъ, Стани Тодоровъ и общий пѣтъ, състоящъ отъ една къща съ четири стаи, съзидана отъ пѣтѣ, построена върхъ подница, покрита съ керемиди, до къщата построенъ дамъ отъ пѣтѣ покритъ съ керемиди, съ дворъ около единъ дюломъ, въ двора хамбаръ построенъ отъ пѣтѣ и покритъ съ слама.

Това имущество не е заложено никому, продажбата на което ще почне отъ оцѣнката 23000 гроша.

Желающитъ Г. г. да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцеларията ми за да разгледатъ формалноститъ и да надаватъ всѣкий день отъ 8—12 предъ пладитъ и отъ 2—5 послѣ пладитъ.

Руссе, 15 юлий 1885 година.

Пом. съд. приставъ: Д. Овчаровъ.

2—(1102)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 403.

Подписаний Н. Васильевъ, съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ на I участкъ, на основание изпълнителенъ листъ No. 3304 издаденъ отъ сѣшый съдъ и ст. 454 и 465 отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ деня на послѣдното троекратно обнародване това въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне и продължи 31 день публичната проданъ върху едно здание отъ двата ката находяще се въ г. Руссе, улица „Александровска“ между съседитъ: Илия Трифоновъ, Костаки Н. Кермекчиевъ и общий пѣтъ, на което здание първийтъ катъ състои отъ четири дюкена подъ № 354, 456, 358 и 360 съ по една стая на всѣкий дюгенъ, а вторийтъ катъ отъ осемъ стаи за живѣяние съ двѣ антрета, задани отъ поянта, покритъ съ керемиди, безъ дворово мѣсто, принадлежащи на Костаки Н. Кермекчиевъ, за удовлетворение искътъ 14720 лева и 606 лева 70 ст. съдебни разноси на Ивания Н. Кермекчиева.

Надаванието на продаваемото имущество ще се почне отъ оцѣнката 15000 лева.

Всичкитъ формалности относящи се до проданъта на това имущество, сѣ достѣпни за разгледване ежедневно

въ канцеларията ми при сѣшый съдъ, гдѣто ще се произведе и публичната проданъ.

Руссе, 12 юлий 1885 година.

Съдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(1099)—3

Разградский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 381.

Подписаний помощ. съд. приставъ на П Поповский участкъ при Разградский окръженъ съдъ, на основание изпълнителний листъ № 2678, издаденъ отъ Поповский мировий съдия на 21 юлий 1882 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила, обявямъ за всеобщо знание че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ слѣдъ 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитъ имущества: 1) една нива отъ 4 уврата въ мѣстността „Гагова-Мешеси“ между съседитъ: Халилъ Юмеровъ, Али Ибишовъ, Стоянъ Митовъ и пѣтъ; 2) една нива отъ 4 уврата въ мѣстността „Чаталъ-дере“ между съседитъ: Алишъ Хасановъ и пѣтъ; 3) една нива 12 уврата въ мѣстността „Друма-Аркасъ“ между съседитъ: Ибишъ Мустафовъ, Мустафа Салимовъ, Замко Вѣлчовъ, и Рашидъ Ибишовъ; 4) една нива 3½ уврата въ мѣстността „Смарденикъ-Сартж“ между съседитъ: Мехмедъ Небоолу, Кара-Руссевъ и Колю Горчовъ; 5) една нива отъ 12 уврата въ мѣстността „Мералкъ“ между съседитъ: Велико Петковъ, мера и пѣтъ; 6) една нива отъ 4 уврата въ мѣстността „Странна“ между съседитъ: Османъ Юмеровъ и Мехмедъ Ибрахимовъ; 7) една нива отъ 6 уврата въ мѣстността „Бурнасъ-дере“ между съседитъ: Салимъ Халиловъ, пѣтъ и рѣка; 8) една къща на единъ катъ съ три стаи съ земникъ, покрита съ керемиди, отъ плетъ и калъ съ около 5 лехи дворъ, между съседитъ: Чиракъ-Али, Джелилъ Алиевъ и пѣтъ, принадлежащи на Хюсейнъ и Хасанъ Апулови Кара-Имамови изъ с. Паламарца (Попов. околия) за удовлетворение искътъ 3630 гроша на Ивана Атанасовъ изъ г. Преслакъ, пълномощника на Сали Кара-Хасановъ изъ с. Бекирлий (Преславска околия).

Продаваемитъ имущества не сѣ заложени никому.

Желающитъ да купятъ тия имущества, могатъ да разгледатъ книгата по тая продажба катадневно въ канцеларията ми въ г. Попово часътъ отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 3—5 послѣ обѣдъ, освѣнъ неписанътвеннитъ дни.

Попово, 10 юлий 1885 година.

Помощ. съдеб. приставъ: М. Б. Клисаровъ.

2—(1093)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1077.

Долоподписаний съдебенъ приставъ при Разградский окр. съдъ, на основание изпълнителнитъ листове № № 652, 966, 4 и 151 отъ 83 и 84 год., издадени отъ Разградский мировий съдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465, отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила,

имаъ честъ да обява на почитаемата публика, че чрезъ настоящето обявление, ще се произведе публиченъ търгъ слѣдъ трикратното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, на една къща, находяща се въ г. Разградъ въ „Новата Махала“ подъ No. 2 двоетажна, съ четири стаи, основата ѝ камъкъ, покрита отъ керемиди, въ двора отдѣлна кухня, сайвантъ дворъ около половинъ леа, ще почне първоначалната си оцѣнка 3600 гроша.

Продаваемата къща не е заложена нигдѣ; ще се продаде за удовлетворение исктъ на П. Вълнаревъ, Муштафа Камбуровъ, Христо Стояновъ и Нико Минковъ, ж. отъ г. Разградъ отъ 16000 гроша отъ Разградский житель Иванъ Д. Хумбаджиевъ.

Желающитѣ да купятъ некъ се явятъ въ канцеларията на съдебний приставъ, при Разградский окр. съдъ, за да разгледатъ формалността по тая продажба всѣки данъ отъ часътъ 9—12 и отъ 2—5, съ исключение празнични дни.

Разградъ, 13 юлий 1885 година.

Съдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1387)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 316.

Подписавши Н. Ивановъ, помощ. на съд. приставъ при Софийский окр. съдъ на град. участъкъ, обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 8 юлий 1885 година въ продължение на 31 день, слѣдъ трикратното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продава, съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461 и 463 отъ съд. закони, недвижимото имущество на Коста Станковъ, състояще отъ една нова къща въ градъ София улица „Кафене-баши, подъ No. 919 съ три стаи и единъ салонъ, постройката на къщата е отъ печени тухли, покрита съ керемиди; отпредъ къщата дворъ, който гледа къмъ улицата съ пространство около (200) квадрат. метра, помежду съсъди: Йорданъ Тодоровъ, Капитанъ Еленовъ, Ножаровъ и улица. Казаната къща ще се продаде за удовлетворение исктъ на Пейчо Христовъ и Димитръ Бошковъ предвиденъ по изпълнит. листъ подъ No. 2130 издаденъ отъ Софийский окр. съдъ, за сума 1123 хилядо сто двадесетъ и три лева и 20 ст. Първоначалната оцѣнка ще почне отъ 52 петдесетъ и два леа.

Желающитѣ да наддаватъ нека се явятъ въ канцеларията ми на 8 августъ 85 год. отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 подиръ обѣдъ, гдѣто ще се изврши продажбата.

София, 16 юлий 1885 година.

Помощ. съдеб. приставъ: Н. Ивановъ.

2—(1092)—3

Разградский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 4091.

Разградский окр. съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, призовава Хатидже Х. Амишова изъ с. Дущубакъ, (Разградско окръжие), живуща въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ

тоя съдъ, лично или чрезъ свой повѣренникъ, найкъсно слѣдъ шесть мѣсеци отъ послѣднето тоекратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения отъ Енча Илиевъ изъ г. Разградъ, срещу нея и сестра ѝ искъ, за издаване актъ на купеното му отъ тѣхъ за 2800 лева воденично огнище; инакъ съда ще постъпи съгл. ст. 281 п. 1 отъ иститѣ правила.

г. Разградъ, 22 юлий 1885 г.

Предсѣдатель: Б. Ханджиевъ.

Секретаръ: В. Дражевъ.

3—(1163)—3

Трънскій окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4938.

Трънскій окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си отъ 22 того подъ № 571 основано на ст.ст. 850—854 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявява, че търси отклонившия се отъ съдебното слѣдствие Цвѣтко Милошовъ Тошковъ родомъ отъ гр. Трънъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняемъ въ крагоображение на една фалшива турска лира.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Цвѣтко Милошовъ Тошковъ съж: бой среденъ, 25-годишенъ, очи черни, коса и мустаки плави, лице плаво, съ облѣкло: сетре, панталони и обувъ съ чизми.

Тоя съдъ умолява всѣкиго, който би узналъ мѣстожителството на горѣпоменатий Цвѣтко Милошовъ Тошковъ, да го събщи на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се замолятъ да го препратятъ въ съдътъ.

г. Трънъ, 30 юлий 1885 год.

Предсѣдатель: Т. М. Ахторавъ.

Подсекретаръ: Ив. Славовъ.

1—(1202)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 429.

Подписаний помощ. съдебенъ приставъ при Ломский окр. съдъ на Кутловский участъкъ на основание преписа отъ опредѣлението No. 195 издадено отъ Ломский окр. съдъ на 19 юний 1885 год. и съгласно ст. 242 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето си налагимъ възбрана на слѣдующитѣ недвижими имоти собствени на Матей Ивановъ изъ с. Маданъ, Кутловска околия а именно върху едно бранище въ мѣстността на село Маданъ отъ 12 дюлюма между съсъди: Младевъ Дачовъ, Петръ Бѣлчевъ и Никола Ивановъ, и върху една нива тоже въ с. Маданъ отъ 20 дюлюма между съсъди: Никола Митовъ, Иванъ Петковъ, Петръ Дришенгечъ и котеловский пактъ, за обезпечение злоупотребенитѣ отъ него 294 лева и 72 стотинки правителствени пари.

Горѣпоменатото имущество неподлежи на отчужденне до снеманието настоящето запрещение.

Кутловица, 20 юлив 1885 година.

Помощ. съдебенъ приставъ: Г. Х. Даскаловъ.

1—(1174)—1

Шуменский сѣдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА**

№ 682.

До г-да Ахмедъ и Али Тапѣджи Мехмедъ Ефендиеви, жит. изъ г. Е.-Джумая, живущи въ Едрене (Турция).

На основание исполнительный листъ №. 2170, издаденъ отъ Ески-Джумайский мировой сѣдья на 19 юний 1885 г. въ полза на Х. Юмеръ Ефенди, жителъ изъ г. Джумая, противъ васъ, за искъ 4477 гроша и всичкитѣ разноски, които го послѣдвали и има да го послѣдватъ до свършването на дѣлото, чрезъ настоящата призовка явявамъ ви, че слѣдъ трикратното ѝ обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 15 дни, да се явите самъ или чрезъ законенъ повѣренникъ въ ввѣренната ми канцелария (въ г. Е.-Джумая), и заплатите доброволно речената сума. Въ противенъ случай ще постѣпя, съгласно ст. ст. 430, 433 и 443 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила, къмъ описъ и продажба върху къщата ви, находяща се въ г. Е.-Джумая.

г. Е.-Джумая, 13 юлий 1885 г.

Пом. сѣд. приставъ: Д. Руменчевъ.

2—(1135)—3

Кюстендилский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 5817.

Кюстендилский окр. сѣдъ призовава Стефанъ Х. Пандиловъ и Софроний Пандиловъ, жители на г. Кюстендилъ, а сега живущи въ г. Цариградъ, Турция, да се явятъ въ този сѣдъ лично, или чрезъ свои законни повѣренници въ четири-мѣсеченъ срокъ, отъ деня на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно ст. 114 и 115 п. 2 Врѣм. Сѣд. Правила, за да отговарятъ на предъявения срещу имъ искъ, отъ Иванъ В. Плакуновъ, жителъ отъ гр. Кюстендилъ, повѣренникъ на Тренчо Цвѣтковъ изъ село Власина, Вранско окр., Сърбия, за (644^{1/2}) шестстотинъ четридесетъ и четири и половина лири турски по една облигация.

Въ случай на неявяване, сѣда ще пристѣпи къмъ разрѣшение на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменжитѣ правила.

г. Кюстендилъ, 24 юлий 1885 г.

Предсѣдателствующий: А. П. Димитровъ.

Секретаръ: Хр. Георгиевъ.

2—(1164)—3

Ловчанский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 3887.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава се бивший Ловчанский жителъ Джемалетинъ Бей, понастоящемъ живущъ въ Турция, въ г. Брусса, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ.

Вѣстникъ“ въ сѣдебната стая на Ловчанский окр. сѣдъ, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ жителя на г. Ловечъ Павелъ Хр. Семерджиевъ, настояникъ на малолѣтнитѣ си братия: Хицо, Данаилъ и Коста Семерджиеви, за 5336 гроша, остатъкъ отъ наемъ на единъ ханъ.

Въ случай, че призоваемий не се яви въ означений срокъ, сѣдътъ ще постѣпи съгласно съ ст. 281 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Ловечъ, 25 юлий 1885 год.

Предсѣдателъ: П. Недѣлчевъ.

Секретаръ: А. И. Вълчевъ.

1—(1177)—3

ПРИЗОВКА

№ 3889.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава се отставний капитанъ Николай Григорьевичъ Селивановичъ, понастоящемъ живущъ въ Руссия, въ с. Спаское, Богородицкий уѣздъ, Тулска губерния, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ въ сѣдебната стая на Ловчанский окр. сѣдъ, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ жителитѣ на г. Ловечъ Атанасъ Ц. Узуновъ и жена му Елисавета Николаевна Веревкина Узунова, за издаване владѣтеленъ актъ върху продаденитѣ отъ него имущества на рѣченитѣ Атанасъ и Елисавета Узунови.

Въ случай, че призоваемий не се яви въ означений срокъ, то сѣдътъ ще постѣпи съгласно съ ст. 281 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Ловечъ, 25 юлий 1885 год.

Предсѣдателъ: Н. Недѣлчевъ.

Секретаръ: А. И. Вълчевъ.

1—(1178)—3

ПРИЗОВКА

№ 3891.

На основание ст. ст. 115 п. 2 и 427 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, Ловчанский окр. сѣдъ призовава бивший жителъ на г. Ловечъ Терзи Халилъ, а понастоящемъ живущъ въ Цариградъ, въ качество на вискатель, а Айше Х. Исмаилова и Хабибе Ханямъ Х. Мустафови, тоже бивши жителки на г. Ловечъ, а понастоящемъ живущи въ Цариградъ (Турция), въ качество на длъжници, да се явятъ лично или чрезъ свои законни повѣренници слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ въ сѣдебната стая на сѣдъ, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ отъ управляющий Ловчанската епархия, за неправилно налагане заповѣрь на ¹⁷/₂₄ части отъ единъ конакъ, продаденъ на Ловчанската митрополия.

Въ случай, че призоваемитѣ не се явятъ въ означений срокъ, сѣдътъ ще постѣпи съгласно съ ст. 281 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Ловечъ, 25 юлий 1885 год.

Предсѣдателъ: Н. Недѣлчевъ.

Секретаръ: А. И. Вълчевъ.

1—(1179)—3

Силистренский съдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА**

№ 83.

До Ванука Димчовъ и съпругата му Тодора, бивши жители на г. Силистра, а сега живущи въ село Островъ (Румънска Добруджа).

Подписаний Стефанъ Н. Бошнаковъ, помощникъ на сѣд. приставъ при Силистренский окр. сѣдъ на Силистр. участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 4086, издаденъ отъ Силистр. мировий сѣдия, въ полза на Илия Стратеско отъ г. Каралашъ (Ромъния), противъ васъ за 981 лева, лихвитѣ имъ по 1% отъ деня на заявлението до исплащанието имъ и 50 лева за водение на дѣлото разности, съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, ви приканвамъ да се явите въ канцеларията ми въ г. Силистра при Силистренский окр. сѣдъ, отъ послѣднето троекратно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 15 дена, за доброволно исплащане.

Въ противенъ случай, ще се постъпи къмъ описа и продажбата на лозето ви, находяща се въ Силистренскитѣ лозя, вл. мѣстността „Кара-Ачъ“.

г. Силистра, 10 юлий 1885 г.

Пом. сѣд. приставъ: Бошнаковъ.

1—(1089)—3

Видинский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 270.

Подписаний, сѣд. приставъ при Видинский окр. сѣдъ, Илия С. Геновъ, на основание изпълнителний листъ № 48, издаденъ отъ Видинский окр. сѣдъ, въ полза на Ставро Ангеловъ отъ г. Видинъ, срещу Илия Ионинъ отъ с. Ново-Село, за сто наполеона, лихвитѣ и разноскитѣ, и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявямъ съ настоящето си, че отъ деня на послѣднето троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ разстояние на 31 день, ще се продава съ наддавание слѣдующето на длъжника недвижимо имущество:

1) една къща състояща отъ една стая и единъ оджакъ, направена отъ простъ материалъ, покрита съ кукурузина, до нея дворъ, състоящъ отъ 35 крачки ширина и 38 крачки дължина, находяща се въ с. Новосело, до сѣбди: отъ двѣ страни пѣтища, Найдень, Георгица и Димитръ, оцѣнена за гроша 2000;

2) Половина отъ една ливада, състояща се отъ 12 дюлюма, находяща се въ Флорентинския отаръ, въ мѣстото „Укамень“, има я въ съдружие съ Гога Микинъ, около 4 дюлюма отъ нея е обрната сега въ нива, а около 2 дюлюма е пасище, намѣрва се между сѣбди: пѣть, Цеко Бечинъ, р. Дунавъ и Душка Пива, оцѣнена за гроша 1200, и

3) Една четвърта часть отъ една ливада, състояща се отъ 20 дюлюма, има я въ съдружие съ тримата си братия, находяща се въ мѣстността „Ливади“, Гънзовска околност, между сѣбди: Ионъ, Стоянъ и отъ двѣ страни пѣтища, оцѣнена за г. 1000.

Продажбата ще се извърши предъ канцеларията ми и ще почне наддаванието отъ оцѣнението. Желаящитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ всѣки день въ канцеларията ми, освѣнъ праздницитѣ, за да наддаватъ. г. Видинъ, 15 юлий 1885 г.

Сѣдеб. приставъ: И. С. Геновъ.

1—(1095)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 234.

Подписаний, помощн. на съдебния приставъ при Видинский окр. сѣдъ, Д. Каракашевъ, на основание изпълнителний листъ № 6, издаденъ отъ Видин. окр. сѣдъ, въ полза на Айше Ибрахимова изъ г. Видинъ, срещу Руvide Исмаилова отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 100 турски лири и 110 наполеона и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457, 462 и 465 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, извѣствамъ почитаемата публика, че отъ деня на послѣднето троекратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще се продаватъ въ канцеларията ми при Видинский окр. сѣдъ, слѣдующитѣ принадлежащи на отвѣтницата недвижими имоти:

1) Една къща, находяща се въ г. Видинъ, улица Хаджи Димитрова, помежду сѣбди: Кара-Али, Тос нъ Яшаръ, Бълг. Черква и пѣть; построена отъ дървенъ материалъ, на единъ катъ, съ покривъ отъ керемиди, съдържа двѣ стаи, килеръ, язлкъ и джамлия къшкъ, съ една малка пивница отдолъ му и въ градината, състояща отъ 20 квадр. метра, единъ малкъ мутвакъ, оцѣнена за 4000 гроша, и

2) Друга една къща въ сѣщия градъ, улица Борисова, помежду сѣбди: Цеко Терзията, Гавро Ивановичъ и улица; направена отъ дървенъ материалъ, на единъ катъ, съ покривъ отъ керемиди, съдържа двѣ стаи, хашево, язлкъ и малка пивница, дворъ отъ 12 квадр. метра съ мутвакъ и кладенецъ, оцѣнена за 2500 гр. Подъ залогъ не подлежатъ.

Желаящитѣ Г. г. да купятъ горѣпоменжитѣ имущества, нека се явяватъ въ канцеларията ми, отъ 8—12 часа пр. обѣдъ и отъ 2—6 сл. обѣдъ, за разглеждане книгата по настоящата проданъ и да запишатъ наддаванието си въ наддавателнитѣ листове.

Пом. сѣд. приставъ: Д. Каракашевъ.

1—(1132)—3

Ловчанский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1152.

Подписаний Ив. Г. Драгановъ, сѣдеб. приставъ при Ловч. окр. сѣдъ, на основание изпълнителний листъ на Търновский окр. сѣдъ отъ 4 августъ 1880 год. подъ № 2233, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съдебни Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ послѣднето троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще се продължава публичната проданъ съ наддавание на недвижимото имущество на покойния Хуршидъ Бея, бивший жителъ на с. Лѣтница, Ловчанска околия, а именно:

Гора и ливада около 700 дюлюма, въ Лѣтниското землище, Ловч. околия, въ мѣстността називаема „Садина Поляна“, при съсъди: бара, варушка (пѣтъ), селска гора (посредъ пѣтъ), селски грѣстеница и тополитѣ.

Това имущество не е заложено никому и е било собствено притежание на покойния Хуршидъ Бей и ще се продава за удовлетворение иска на Иванъ Стамдоловъ, пълномощникъ на Вѣдрось Кололиянъ изъ градъ Търново, състоящъ отъ 300 лири турски и 150 лева разноски по процеса.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 5000 лева.

Желающитѣ Гг. да наддаватъ, могатъ свободно да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Ловечъ, всѣки день, освѣнъ празничнитѣ дни, часа отъ 8 до 12 и отъ 2 до 5 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно всичкитѣ книжа относящи се до настоящата продажба.

г. Ловечъ, 24 юлий 1885 г.

Съдеб. приставъ: Ив. Г. Драгановъ.

1—(1157)—3

Търновский съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 879.

До господина Х. Пертефъ Ефенди отъ г. Търново, а настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство.

Подписаний Ст. Н. Смиловъ, пом. съд. приставъ при Търновский окр. съдъ, на II участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 2331, издаденъ отъ Търновский окр. съдъ на 14 май 1885 г., въ полза на довѣрителитѣ на Иванъ Халачовъ, а именно: Хюсни Молла Ахмедовъ и Мурадъ Молла Ахмедовъ изъ с. Писарего, а сега живущи въ Цариградъ, противъ васъ за сума 8413 гроша глави и лихви по 12% въ годината за 361 день, споредъ падежа на записа и на Мехмедъ Бей Наибъ Зааде Ферадъ Ага Хюсейновъ отъ г. Търново, а сега тоже живущъ въ Цариградъ, 4626 и 30 пари глави и лихви по 12% въ годината за 361 день, споредъ падежа на записа и лихва на цѣлата сума по 12% въ год. отъ деня на предявяванетоъ и ка 18 септември 1884 г. до деня на исплащанieto и съдебни и за водение дѣлото разноски, чрезъ настоящата повѣстка ви предизвѣствамъ да заплатите доброволно рѣчената сума отъ послѣдното тоекратно обнародване настоящата повѣстка въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, съгласно ст. 430 и 433 отъ Врѣм. Съдебни Правила; въ случай до истичанието на горѣказаний срокъ не заплатите, ще се постѣпи къмъ описа и продажбата на недвижимото ви имущество, находяще се въ г. Търново, а именно: $1\frac{3}{28}$ части отъ една воденица на р. Янтра, на мѣстността „Френкъ Исаръ“, която воденица е била ипотекирана при земанieto на паритѣ.

Търново, 15 юлий 1885 г.

Пом. съд. приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

1—(1118)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 504.

Подписаний А. Богдановъ, пом. съдеб. приставъ при Вратч. окр. съдъ на II участъкъ, на основание изпълнителний листъ отъ 10 юний 1885 г. подъ № 635 на Вратчанский мировий съдия, и съгласно ст. ст. 433, 452, 454 и 455 отъ Врѣменнитѣ Съдеб. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ при Вратч. окр. съдъ, една къща собственостъ на Ахимъ Каинъ и синъ му Бохорико жители на градъ Вратца, находяща се въ града, въ Еврейската махала №. 117, съмеждена: Иванчо Ценовъ, предполагаемата правителствена болница, отвѣтничитѣ и цѣтъ; построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, на единъ катъ, съ една голѣма стая за живѣние и една по-малка, съ една отдѣлна готварница, и дворъ отъ около 200 раскрача ширина и длѣжина, за удовлетворение иска на Кото Балабановъ, жит. отъ сѣщия градъ, състоящъ отъ 334 лева $4\frac{9}{100}$, 14 лева разноски по изпълнението и за публикация на настоящето.

Това имущество ще се наддава отъ първоначалната оцѣнка 400 лева на нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми, отъ часа 8—12 предъ пладнѣ и отъ 2—5 слѣдъ пладнѣ, освѣнъ неприжтственнитѣ дни.

г. Вратца, 19 юлий 1885 г.

Пом. съд. приставъ: А. Богдановъ.

1—(1146)—3

Свищовский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 556.

Подписаний П. Мариновъ, помощ. на съд. приставъ при Свищовский окр. съдъ на III участъкъ, на основание изпълнителнитѣ листове № № 5641 и 5643, издадени отъ Никополюский миров. съдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 460 и 465 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявямъ за знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще се продава недвижимото имущество на Атагасъ и Найдѣнъ Бешкови, жители отъ с. Брѣсъ, състояще отъ една къща въ сѣщото село и отъ осемъ къса ниви, около 43 дюлюма въ района на сѣщото село; наддаванетоъ на което ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Горѣпоменжитѣ имущества не сѣ заложени никому, продаватъ се за исплащание дълга имъ къмъ Панко Игнатовъ отъ сѣщото село, отъ 960 лева.

Желающитѣ Гг. да купятъ поменжитѣ имущества, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Никополю, всѣки день освѣнъ неприжтственнитѣ дни, за разглеждане формалноститѣ по настоящата продажба и запишатъ наддаванетоъ си въ наддавателнитѣ листове. г. Никополю, 22 юлий 1885 г.

Пом. съд. приставъ: Мариновъ.

1—(1158)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 558.

Подписаний П. Мариновъ, пом. на съдеб. приставъ при Свищовский окр. съдъ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 1022, издаденъ отъ същия съдъ, и съгласно ст.ст. 452, 454, 456, 460 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държав. Вѣстникъ“, и до 31 день, ще се продава недвижимо имущество на Иванчо Димитровъ отъ с. Гигенъ, състояще отъ една къща въ сѣщото село, на единъ етажъ, съ четири отдѣления, построена отъ керепичи, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ около единъ дюл., при съсъди: Димитръ Бръшлянченина и отъ двѣтъ страхи пѣтъ; наддаването на която ще почне отъ първоначалната оцѣнка гр. 13500.

Горѣпоменѣлото имущество не е заложено никому, продава се за исплащане дълга му къмъ Василь Ивановъ, отъ 4680 гроша.

Желающитѣ Гг. да купятъ това имущество. могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Никополь, всѣки день освѣнъ неприяственнитѣ дни, да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба и запечататъ наддаването си въ наддавателний листъ.

г. Никополь, 22 юлий 1885 г.

Пом. съдеб. приставъ: Мариновъ.

1—(1159)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 156.

Подписаний Георги Герговъ, пом. на съд. приставъ при Свищовский окр. съдъ на IV участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 2691, издаденъ отъ Никополский миров. съдия на 25 май 1883 г. въ полза на Тодоръ Макаевежъ ж. отъ с. Коиловци, срещу М хмедъ Османовитѣ наслѣдници, бивши жит. отъ сѣщото село, за 3000 (три хиляди) гроша, съ силата на чл. чл. 452, 454, 456, 460 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съд. Правила, и съгласно протоколътъ ми отъ тринадесетий юлий н. г., честь имамъ да извѣстя на интересующитѣ се г-да, че въ продължение на (31) тридесетъ и единъ день отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаватъ долуописанитѣ недвижими имущества на Мехмедъ Османовитѣ наслѣдници срещу горний имъ дългъ:

1) Двадесетъ и шестъ (26) ниви, нах-дѣщи се въ землището на с. Коиловци, Никоп. околия, Свищовский окръгъ, отъ около 293 (двѣстѣ деветдесетъ и три) дюлюма, оцѣнени за 816 (осемстотинъ и шестнадесетъ) лева;

2) Една ливада и двѣ лозя въ сѣщата околия и — окръгъ, отъ около 8½ (осемъ и половина) дюл., оцѣнени за 25½ (двадесетъ пегъ и половина) лева.

Казанитѣ имущества не сѣ заложени никому, и наддаването имъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Кои то г-да желаятъ да купятъ поменѣтитѣ имущества, могатъ да се явяватъ катадневно въ канцеларията ми въ г. Никополь, освѣнъ въ празничнитѣ дни, гдѣто ще имъ бѣдатъ достѣпни формалноститѣ за наддаване.

г. Никополь, 22 юлий 1885 г.

1—(1154)—3 Пом. съд. приставъ: Г. Герговъ.

Дубницкий мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1055.

На основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и съгласно ст. ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣмнитѣ Съдеб. Правила, Дубницкий мировий съдия призовава Шабанъ Бекировъ, бивший жителъ на село Стобъ, а сега живущъ въ г. Джумая (Турция), за да се яви въ камарата на Дубницкото мирово съдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, най-късно до четири мѣсеци отъ деня на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка чрезъ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по иска предавенъ срещу него отъ Георги Захариевъ отъ с. Рила, за заздравяване продажба на лозье и нива, стойность четиридесетъ лири турски.

Въ противенъ случай, ще се постѣпи съгласно чл.чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство. г. Дубница, 23 юлий 1885 г.

Мировий съдия: Г. Сакеларевъ.
Секретаръ: З. Начевъ.

1—(1165)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 825.

Подписанный Петръ М. Гюлгелиевъ, помощн. на съд. приставъ при Ловчанский окр. съдъ, на III Троянский мир. съдия отъ 26 януарий 1885 г. подъ № 181, и съгласно ст.ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ денятъ на послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава съ наддаване на публиченъ търгъ недвижимото имущество на Хасана Хасановъ отъ с. Доброданъ, живущъ въ Коджа-Чешме, Едринско окръжие, (Турция), а именно: 1) нива отъ части съ ливада въ землището на с. Вѣлишъ (Троянска околия) 6 дюлюма, край р. Осъмъ, на мѣстото називаемо „Върбалжкътъ“, съ съсъди: Хасанъ Коджаковъ, Кара-Юсейнъ и Мехмедъ Молла Хасановъ, оцѣнена за 2000 гроша, и 2) нива въ „Читарлжкътъ“, 2 дюлюма, съ съсъди: Калчо А. Гайдарски, Милко Рачковъ и Иванъ Радковъ, оцѣнена за 700 гроша.

Това имущество не е заложено никому и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Ивана Радковъ изъ с. Вѣлишъ, състоящъ отъ 2000 гр-ша и за публикуване призовката подъ № 370, 18 лева и послѣдовашигѣ се по изпълнение разности.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2700 гроша.

Желающитѣ г-да на купятъ споменѣлото имущество свободно могатъ да се явяватъ и наддаватъ въ канцеларията ми въ г. Троянъ всяки день, освѣнъ неприяственнитѣ дни, часътъ отъ 8—12 и 2—6 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣде достѣпно всичкитѣ книги, относящи се до настоящата продажба.

Троянъ, 13 юлий 1885 год.

Пом. съд. приставъ: Петръ М. Гюлгелиевъ.

1—(1117)—3